

જલામે તાહિર.

શેર. ૭ મઝલ નં. ૧

હો મયરસર સરવરે આલમકી ફરયાની મુઝે
 બોરીયાહે ઉનકે ફરઘતખતે સુલતાની મુઝે
 ઉનકે કહમો પર પડા હું દમ નીકલ જાયે અલી
 આજહી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
 કયું રહે યસરખમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાથ
 ઠોકરે ખીલવાયગી ચે મેશી નાદાની મુઝે
 આમે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન કુવે ઝકવાયગી
 આહમે કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
 એક તવજજેહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીઆ
 યાનખી તુમને ચે બખશાફયઝઝહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું શખે કુરકતમે નીહ આતી નહી
 યાનખી યુલ્લાહ હોખાદો શીકલ નુરાની મુઝે
 અપની આંખોંસે લગાકર સરપે રખતું ગર મીલે
 કફસ પાચે ઉનકી તાહેર તાજે સુલતાની મુઝે.

શેર ૭. મઝલ નં. ૨,

કબ સમાતા જલવાચે શમસો કમર આંખોમેંહે
 પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેંહે
 દેખલેઈન દો ઘરોમેં દેખનેવાલે દનહેં
 એક ઘર હેઈનકા હીલમેં એક ઘર આંખોમેંહે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખાહે ચે સખ અપના કુસુર
 હેંવો યું હીલમેં નિહાં જેસેનઝર આંખોમેંહે

જલ્દ ૨૦૦૦ મને ૧૯૨૯ પહેલીબાર કી. ૦-૨-૦

શ્રી પ્રજાહીતાર્થ પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં પા. સોમાબાઈ દલપતરામે
 છાપ્યું. શાહપુર નવીપોળ—અમદાવાદ.

૧૨૨૨૯

અમ સમા અખલો મુનાદે સરવજીવી અખર
 હમ મેરા અટકા હુવા અય મે અખર આંખોમે હે
 યમનહી ઉસકા ને મુજસે દુર હો અવશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમે હે
 કોનસે પરદેમે હે તું હે કહાં તેસ મુકામ
 તુજકો નઝરે હુંદતી હે તું કીધર આંખોમે હે
 હે પસેમુરદન હી તાહેર અપની આંખોમે તેરી
 ઇસ કદરશાએયે હમ અખતક અસર આંખોમે હે

શોર ૮. મઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે બેહાગોંકો હોશ આનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરબકી ફીઝાયે દેખને વાલે
 ઉનહેં શુલઝારે જતનકી હવા ખ નેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક બે કાયદા મુજકો સતાતા હે
 બીજક દીજીએ કે તુજકો મેરે દીવાનેસે કયા મતલબ
 ગુનાહોંસે મેગલરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત
 તેરે હામીનો હમ હે તુજકો ગમરાનેસે કયા મતલબ
 શીદાએસાકી એ કોસર શરાબે શોક પીતે હો
 ને તૈનહે હે ઉનહેં દુનીયાકે મેખ.નેસે કયા મતલબ
 બીખારી હું મેં ઉસરઝઝાકકા નેરઝઝાકે મુતલક હે
 મુજે ગેરે કે આગે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાળી દુશમનેદી હે વોહ મેરા હોસ્ત કયું હોતા
 અજ હઝરત મુજે એસે કે યારાને સે કયા મતલબ
 ખુદ તાહેરકો સુરવત દેતો હે રસ્તા મદીનેકા
 ઇસે હીંદુસ્તાનમે ઠોકરે ખ.નેસે કયા મતલબ

શોર ૭. મઝલ નં. ૮

અફતગુ ઉનકી હે ઠાણલ લાહસે મીલતી હુધ
 મુશ કલામી હે કયા મુલ્લાહસે મીલતી હુધ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીગણિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮૨૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ કુલામે તાહિર

વિષય ૮, ૪૬૮ : ૪ ૬૬૮

અમનસીમે મુખે કયલી હે તુ અટયેલીમાં
 આરહો હે કયરમુલીદ હસે મીલતી હુધ
 લાખબને જુમ મીથ અખરુએ હઝરતપર નીસાર
 ચે હુરા હે મદે બીસમીલાહસે મીલતી હુધ
 હરચે હ કી હે સમાધ દરમે હર કા હે ગુફુર
 ફાનસી સુરતહે ગેઝલ હ સે મીલતી હુધ
 લોગ સ એ કુ બાઝની શમશકા માલગયા બોર
 બેઠ સઠાથી કુમ્મેઝલ હ હસે મીલતી હુધ
 આરજુ ચે હે પળે બા દુ મદીને મેં નમાઝ
 મસજીદેનખવી હે બે તુલ્લાહસે મીલતી હુધ
 શોક નાઅતે મુસતુફા તાહે ન છે ડેગા કબી
 છાળદુંતડેના બતચે કયું અદ્વાહસે મીલતી હુધ

શેર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ ચે ભુલે ખુ હો રહા હે
 કેહ ઉમતચે ઉનકી શીદ હો રહા હે
 અઝાહું તમવવુર મે તયમા કીતનીઅ
 ખીયા લેતખી રેહનમા હો રહા હે
 કહીં ડુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કથતી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો રેખું
 કે પરદેમે દર પરદા કયા હો રહા હે
 અપક બાયે આંખે તો દીલ બોલ લે
 મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
 અમકતે હે સીને મે દાગે મુહ ત
 ચે શુકશન અજબ પુર પ્રીઝા હો રહા હે
 શુનેડગાર ઉમ્મત રીહ હો રહી હે
 મોહામદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વાહ દેનેવાલા કે અઝક મુતલક
 તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો

મેં ઉઘ ફખરે મુમુક્ષા શયદા હું તાઢેર
પુદા અસપે પુદ મુખતીલા , હો રહા હે

શીર. ૭ ગઝલ નં. ૬

તુમતો મેહબુબે પુદા હો તુમસે બળહકર કોનહે
તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
ખલકમેં મશહુર હે બંદા નવાઝી આપકી
બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
આયતે લોલાક કીસકી શાન મેંનાઝિલ હુધ
મુન કિરો અયસાન બી અણાહો અકબર કોનહે
સાફ આતે હેં નઝર આઈનએ દીલમેં હુઝૂર
સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
લાખબાને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
તુમતો હો હર દીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
શુલશને કોનોમકાં મેં સરવરેદી કે સીવા
બુલબુલો બાગેનુબુવતકા શુલેતર કોન હે
કીસકે નાલેનો સે તાઢેર અરથ કે ઇઝત મીલી
કીસકો ચે ફતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શીર ૭ ગઝલ નં. ૭.

ક્યાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાવે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
મેરે મોલા મેરી કીશતી લંવરમેં ડુખ જાતી હે
લગાવે પાર બેડેકો શફીના દેખનેવાલે
દીખાતાહે કીસેરીઠવાંન ફીઝા શુલઝાર જન્નતકી
નદે જોંગે કલા દરતે મદીના દેખનેવાલે
અગર વોહ દેખતે મોહરેનુબુવત લોટ હો જાતે
બેથ મોહરે મુલેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
તમન્નાહે ચેહી દીલકી મીલેતો ચુમલું આંખે

કહે પાયે ચહે-ચાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત ઉનહોં અયે સુમીનો કુચ્છ ઇતર જન્નતકી
 મોઅતરથે મોહોમદકા પસીનાદે દેખનેવાલે
 હીખાએ અપને સદકેમેં ખુશ હરએક સુસહમાનકો
 બડે ખુશખખતહોં તાહિરમદીના દેખનેવાલે

શેર ૮ ગઝલ નં. ૮

જહાં મેહોને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે
 અયાં કાબે મેશાને મુસતુફાઇ હોનેવાલી હે
 તવલલુદ આજ દુનીયામેં વોહ મેહુખમે ખુશ હોંગે
 કેળનપર શેક્તા સારી ખુદાઈ હોનેવાલી હે
 મીટોગી કુફરની ગુલમત બજે ગાદીનકાડંકા
 ખુરાઈ દુર કરનેકો ભલાઈ હોનેવાલી હે
 ખુશ આજ આમીનાબીબીકો વોહ ફરજંદ બખશેગા
 હલીમા સાઅદીયા યે જીસકી ખીત્તાઈ હોનેવાલી હે
 મલક સલવાત પગતેકેં ફત્તકપર શેર બરપાહે
 અરબમેં ધુમડે ઘરઘર સફાઈ હોનેવાલી હે
 હુવેહેં ખુશક દરયાએ અરબ સેરાબ પાનીસે
 ચમન સરસબઝડે જલવા પ્રીઝાઈ હોનેવાલી હે
 તીયુરે મગદબી બોલે યે મશરીકકે પરીનદાંસે
 બુતોંકી આજ કાબેસે જુદાઈ હોનેવાલી હે
 મઝા આયેગા હુટીગે બહારે ગુલશને જનનત
 ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઈ હોનેવાલી હે
 અજર મુશકીલ પડી તુઝપર તજદલી ચાહીયે તાહીર
 ખુશ ચાહેતો અબ મુશકીલ કુસાઈ હોનેવાલી હે

શેર ૫ ગઝલ નં. ૯

જો હમદ ઇલાહીમેં ફહન ખોલ રહા હે
 તોહીફકે કુઝમેં ચકર ઘોલ રહાહે

કુરબાન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
 રેહમતકી તરાજુમેં શુનેહ તોલરહાહે
 ગર દીલમેં પળી હે જો તેરી આહુકી રસ્મી
 દીલડોલકી માંનીહ મેરા ડોલ રહાડે
 સૈયાદ મુજે કુનજે કદમ ખુલદે બરીકે
 તીલી મેરેપીંજરેકી અબસ ખેલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપજા સોતાકે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર બોતરહાહે

શીર ૭ ગઝલ નં. ૧૦

રહેં શે નજર ચસરબ નગરી યા આરજુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરજુ દારમ
 તોરી પયું પદે બાહેસબા સુનલે અરબ મોરી
 રમુલીલાહકી લાદે ખમરીયા આરજુ દારમ
 તસવર મેરી આંખોમેં બંધે એક કમલીવાત્રેકા
 જો કાબેસે ઉઠેકારી બહરીયા આરજુ દારમ
 નહી બાતા મેરે દીલકો શકુખાઝાર ફનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીજે બજરીયા આરજુ દારમ
 લખે કોસર જો દેખેં આપ મુજકો સાકીએ કેસર !
 જોખાલી હોતો ભરદીજે ગગરીયા આરજુ દારમ
 કહાં તક હીજરમેં તળપુ શહાદરદે બુદાઈમેં
 બસ અબતો કીજેકીરપાકી નજરીયા આરજુદારમ
 સફરકી દીલમેં ઠની હે તો ચલ કાબેકો અયતહેર
 વોહી રસ્તે વોહી સીદી ડગરીયા આરજુ દારમ

શીર ૩૨ ગઝલ નં. ૧૧

આપતય કર ચુકે જબ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડદા ઉઠાને લગા
 હોકે બેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બહેકો જલવાદીબાનેલગા

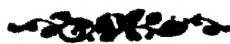
રહેતા આશીર્વાસે માથુકકાતકે જુદા
 આયે છપ્પીવદારન બહુકમે ખુદા
 લાયકોસરકા પાની વજુકે લાયે
 શોક ઝંજીર હુજર હિવાને લગા
 આકે દેખાકે સાંધારજીનો બચર
 ખવામે રાહતમે થે ઉચ્છેદાનીકે ધર
 પાયે બકહસસે પર અપને લગે
 શોક વસત્રે ઇલાહો જગાને લગા
 ખવાખ રહમતમે જાગેને શાહે
 હુદ કીયા હુજરમે દારન દુગાના અહા
 વહસે નિલેનો દુલ દુલથા હરપે ખગા
 ઉનકો બીઠ લાકે સરખત દેખાનેલગા
 સેર સાતો ફલકકી કરાઇ ઉન્હે
 ચીજ એક એક વહાંકી દીખાઇ ઉન્હે
 સારે નમીયું સે હઝરત મુવાકી હુવે
 જીસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ઇન્કમેલદુનીકા હકને સબક
 હુવે આપ પર રોશન ચોવદાતમક
 કબી આંખોસેસેકુને જો દેખાનથા
 વો તમાશા થે કુદરત દીખાને લગા
 રખખા હઝરતને ના લેન પેકુને કદમ
 કયા મુબારીક વોહ ચબથી ખુદાકી કસમ
 અશકો પ્રજાકાતોહકામીલા
 સોલી કીસખતકે અપની જગાને લગા
 બામ જનત પે પોંહચે જો શાહે ઉમમ
 બોલે ગીવમાકે આઈયે અબરે કરમ
 બળકે હુકમે હઝરતકે જુમે કદમ
 ફર્શ આંખોંકા રીઝવાં બીજાને લગા
 આખેં જુક જુક કે તસલીમ કરને લગી

ગોઠ જનનતકે કુલોંસે ભરને લગી
 નખલે તુખા લચકર ખમીદા હુવા
 બહરે તાંબીમસરકો કુખને લગા
 નખમે શાહીકે બુઝબુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરએક કલી મુસકરાને લગી
 શાએં કુખને લગી બરગ હીલને લગે
 નખલ જુ-ખા હુવે વજદ આનેલગા
 બાબે દોઝખપે પેહલે જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી ગમખાર સાલાર કુલ
 પહેલાતખકા જોથા ઓર તબકોં સેકમ
 ઉસકી હિફતકો માલીક દીખાને લગા
 પ્રીરતો હજરત પરશાન હોનેલગે
 ધ્યાન લિમતકા આયા તો રોને લગે
 એસી હાલત ખુનાંસે ન દેખી ગઈ
 જોશ દરીયા યે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહબુબ કરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયુ
 સબકો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેજા
 એસાએકલન હો દીલ ઠીકાને લગા
 સુનકે ધરશાદે બારીયે શેકને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરમાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉઠાને લગા
 હોકે રૂખસત જખમએ હખીજે ખુદા
 દીનકો ખુબકસે ચબકા કિસ્સા કહા
 માલે સરએહો તુમ અય નખી મુસ્તુફા
 ઓર અખુજહેલ કુ ઠાખાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર તુ સખમે સુના
 જો સુનાસીબ થા દોનોકો હીસ્સા મીલ

સમયે દુનીયામેં સીદીક અકબરદુવે
કુકા હોઝખમેં બાકર હીકાને લગા

શેર ૭ ગઝલ નં. ૧૧

હમ દલીલે કુલ્લોનકસીન સખ ફના હો બાધગે
હમબી એકદાન રાહીયે મુલક ખકા હો બાધગે
કપ્રહીતક સાથ દેગે દોસ્તાને બેરીયા
દાખકર મટીમેં સખ પ્યારે જુદા હો બાધગે
હાથ ખાલી બાધગે દુનીયાસે દોલત છોડકર
માલકે માલીક અઝીઝે અફરુખા હો બાધગે
હોગયે ઓલાહસે માં બાપતો મર કર જુદા
ખુલદમેં અયમોમીનો સખ એક જા હોબાધગે
છતેછ કુરુઝ કામ કરલો આખીરતકાગાપ્રીત્રે
મરતે દન બેકાર સારે દસ્તોપા હો બાધગે
પેહલવાં કયાકરરહેહે છસમકે આઝાપેનાઝ
કબરમેં કાંટે મકાંટેકી ગીઝા હો બાધગે
દેખકર મરકદમેં તાહિર સરવરે હીંકા જમાલ
આશીકે બાંબાઝ કદમોંપર ફીદા હો બાધગે

શેર ૭ ગઝલ નં. ૧૨

જળ અયાંનુરેશ હે ઝમન હોગયા
બીન ચમન બીન ચમન બીન ચમન હોગયા
ડરકે શેતાન પહાડેમેં બાકર છુપા
બેવતન બેવતન બેવતન હોગયા
સારે કુફરારજીને સે બેઝારયે
એકમરન એકમરન એકમરન હોગયા.
કાંટે કાંટેકાં ચસરબકેથીયે ખુશી
બાંવતન નસરતન યાસમન હોગયા
ખાક જલ બૂનકે ગેરતસે ખુજહેલકા

તનબદન તનબદન તનબદન હોગયા
 મીસલે ખુલખુલ મસરતસે મુસ્કે ચહેર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હોગયા
 ખુબ છેખાયે તાહેરને છુકે નખી
 દીલમગન દીલમગન દીલમગન હોગયા

શેર ૧૮ ગઝલ નં. ૧૩

વેહ નીશાને કુદર મીટા ગયે બખુલ ખુદાસે મીલા ગયે
 યે કીયા ખુદાકે હાથીખનેકે ખુલોકો કલમા પઢા ગયે
 રહે કુદર શીકસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
 હમે ઇસહાર પે ચલાગયે કે હરએક બલાસે બચા ગયે
 મુઝે યુનુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે
 મેરે પરદા પોશહે મુરતુફા ને બહેકે એબ ખુશા ગયે
 મેં ફંસાયા બેહરે શુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
 અને બલકકેહતીહે ના ખુદા વેહી બેહા પાર લગા ગયે
 કશી રોતે રોતે ને સોગયા તોનઝારા આપકા હોગયા
 મુઝે ખ્યાખમેં જ્જર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા ગયે
 હઠે સાતપરહે હીબખકે બહે પાયે શોક જનાખ કે
 હુંઈ ખાતેં રાઝ વન્યાઝકી ને હુઝુર પેશે ખુદા હોગયે
 યે ખીયાલ થા અને રોઝો થબ હમેં હાજહાજ કહીંગેસબ
 વેહનખીકેરોઝયે પાકપર ગયે ઈસ ગરઝસે તોકયા ગયે
 ને ફીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો શુનાહ સબ ચહીં ધુલ ગયે
 બચા ખુન દીલ ઉસેપીગયે રહાલખતે દીલ ઉસે ખાગયે
 તેરે બાદ તાહીરનાતખ્વાન યે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
 વેહ કલામ લીખ્યાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮ ગઝલ નં. ૧૪

બ રહાહું દિનકે કદમેપર મચલનેકે લીયે
 હસરતેં દીલમેં તખ્તપલીહે નીકલનેકે લીયે

માસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીએ હીજકો
 નળી મજબૂર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
 યા મોહોમદ નફસ શેતાનસે બચા લીજે મુઝે
 મુસત એક હથ અઝદહા બનકર નીમલનેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક
 કયા મીલા હે સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતે દય તકે લી રહા મુજહલ દુશમન આપકા
 આપહોઝખમેં મયા કમ બખત જલનેકે લીયે
 સર ઉઠાલો અતનાજ ચાહો યહાં અય સર કશો
 મુસત અદહે વહાં ફરીશતે સરકુચલનેકે લીયે
 કરલે જો કરના હે ગાફીર મોત હે સરપર બળી
 સુબહ મુઝરી શામ આઈ દીન હે હલનેકે લીયે
 યે ન છેળેગી કીસીકો દમ નીકાલે ગી જફર
 હે અજલકા ઠાંવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે યાર હમદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
 રહે ગયા તાહર કદે અફસોસ મલને કે લીયે

શોર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી ઉમ્મત રહેગી
 તો દીવપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોબત મુજહે અપની ઉમત સે યારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશેગા જમ તક સમ ઉમતકો યારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જો એક ઉમતી મેરા દોજખમેં હોયા
 તો મેહફૂમ મુજસે લી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાહત લી ઉમતકા ગમ યા
 લહદ મેં લી ઉમતી મોહોબત રહેગી

કમલ મનકે દીનમંજુ પરયાં ન હું જા
તેરે કમલ સે હોલોઃ કુવલ રહેગી
રહેગા સદા નામ બાકી ખુશકા
ન તાહેર ન તાહેરની સુરત રહેગી

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૧

યાનબી આપકી કુરકત તો ગવારાહી નહી
કોઈ તુમ સા મુઝે દુનીયામેં ખ્યારા હી નહી
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલો મોલા
હું ઝુનેગાર કહી મેરા ઝુબરા હી નહી
આસરાં હે તો ફકત અપને ખુશકા હે મુઝે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહારાહી નહી
હુસ્ને યુ સુકમે બી હે હુસ્ને મોહોમદ ખ્યાસ
કોઈ ઈસ શાનકા મેહખુબ દીલ આરાહી નહિ
હે મરીઝાને મોરોબતપે ખુશકી રેહમત
વોહ દીયા દરદ કે છસ દરદકા ચારાહી નહી
હું બહોત આપકી કુરકતમેં પરેશાં ખાતર
એક ફકત ગમસે જુરાં હાલ હમારાહી નહી
ફેલી સાક અઝીઝોને નીગાહેતાહેર
હમતો સમકે હે મગર કોઈ હમારાહી નહી

હર કીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા.

મેનેજર વકીલ બુકડીપો.

ત્રીન દરવાઝા અહેમદાબાદ.

